780/07

Den 1. oktober 2007 blev i sag nr. 71.847:

xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx

mod

Lærernes Pension
Forsikringsaktieselskab
Marina Park
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har arbejdsmarkedspension i Lærernes Pension, Forsikringsaktieselskab, påstår ved sin advokat selskabet tilpligtet at dække de advokatomkostninger, som han har haft i forbindelse med indbringelse af en tidligere sag i ankenævnet.

Den tidligere sag blev behandlet under sag nr. 70.655. Sagen blev afsluttet i december 2006, da selskabet opfyldte klagen.

Selskabet har afvist at efterkomme kravet om advokatomkostninger under henvisning til, at advokatbistanden ikke har været nødvendig.

Omkostningerne til advokatens bistand er opgjort til 10.000 kr. inkl. moms.

Den underliggende tvist, til hvilken der ønskes dækning af advokatomkostninger, vedrøre klagerens ansøgning om udbetaling af invalidepension. Det fremgår af sagen, at klageren, der er født i 1956 og bl.a. uddannet lærer, den 17/1 2003 var involveret i et trafikuheld, som bl.a. gav hende varig invaliditet i venstre knæ. Pr. 1/6 2004 blev hun ansat i fleksjob med 50 % løntilskud på den skole, hvor hun også havde arbejdet, inden

hun var involveret i trafikuheldet. Der er taget forskellige skånehensyn i forbindelse med klagerens arbejde på skolen; således er hun bl.a. fritaget for diverse forpligtelser i form af lejrskole mv., ligesom hendes undervisningsforløb er tilrettelagt, så hun maksimalt har 13 undervisningstimer og en ugentlig skemafri dag.

Ved skrivelse af 17/1 2003 meddelte Arbejdsskadestyrelsen, at det havde vurderet, at klagerens erhvervsevne skønsmæssigt var nedsat med 50 %.

Ved skrivelse af 11/9 2006 meddelte det indklagede selskab, at det ikke fandt klageren berettiget til udbetaling af invalidepension. Til støtte herfor henviste selskabet til, at klageren efter selskabets opfattelse kunne varetage et erhverv "på nær fuld tid, hvor der bliver taget større hensyn til din knægener".

Ved skrivelse af 6/10 2006 anmodede klageren om en revurdering af selskabets afgørelse. Da selskabet ved skrivelse af 2/11 2006 fastholdt, at hun ikke var berettiget til erstatning, indbragte klagerens advokat ved skrivelse af 17/11 2006 sagen for Ankenævnet for Forsikring med påstand om anerkendelse af, at klagerens nedsatte erhvervsevne berettigede hende til halv invalidepension og halv præmiefritagelse. Til støtte herfor henviste advokaten til, at klageren var tilkendt fleksjob, og at Arbejdsskadestyrelsen havde vurderet, at klagerens erhvervsevne var nedsat med 50 %.

Ved skrivelse af 15/12 2006 til nævnet meddelte det indklagede selskab, at det havde foretaget en ny vurdering af sagen, og at det herefter fandt klageren berettiget til halv invalidepension og halv præmiefritagelse.

Det fremgår af sagen, at selskabet efterfølgende meddelte klageren, at hun var berettiget til udbetaling fra den 8/8 2006.

Ved skrivelse af 26/3 2007 gjorde klagerens advokat selskabet opmærksom på, at klageren i hvert fald ved Arbejdsskadestyrelsens udtalelse den 29/5 2006 havde sikker kundskab om, at hun opfyldte betingelserne for at få udbetalt invalidepension. Som en

forligsmæssig løsning foreslog advokaten, at selskabet anerkendte udbetaling af forsikringsydelser med virkning fra 1/6 2006. I skrivelsen anmodede advokaten desuden selskabet om at dække klagerens advokatomkostninger. Til støtte herfor henviste advokaten til, at hans involvering i sagen havde været nødvendig for at få selskabet til at anerkende, at det uretmæssigt havde afvist klagerens krav om erstatning.

Ved skrivelse af 21/5 2007 anerkendte selskabet forligsmæssigt at udbetale forsikringsydelserne med virkning fra 1/6 2006. Da selskabet imidlertid afviste at dække klagerens advokatomkostninger, blev en tvist herom indbragt for ankenævnet.

Klagerens advokat har over for nævnet påstået selskabet tilpligtet at anerkende, at klageren er berettiget til at få refunderet de 10.000 kr., som hun har betalt for advokatbistand. Til støtte herfor anfører advokaten i skrivelse af 23/5 2007 bl.a.:

> "Ifølge forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3, skal et forsikringsselskab dække rimelige og nødvendige udgifter til advokatbistand til en forsikringssag.
>
> Det fremgår af ankenævnspraksis, herunder blandt andet 59.991, 66.435 … at forsikringsselskabet skal dække advokatomkostninger, også for ankenævnsbehandling, såfremt bistanden har været nødvendig af hensyn til klagerens opnåelse af retmæssig forsikringsydelse.
>
> Sagsakterne fra ankenævnssagen (j.nr. 70.655) viser helt utvetydigt, at indklagede uretmæssigt har afvist forsikringsdækning, samt at advokatbistanden har været nødvendig af hensyn til klagerens opnåelse af retmæssig forsikringsydelse."

Selskabet har over for nævnet fastholdt, at klageren ikke er berettiget til at få dækket sine advokatomkostninger. Til støtte herfor henviser selskabet bl.a. til, at klageren rettede henvendelse til advokaten, før hun havde underrettet selskabet om, at hun var utilfreds med afgørelsen, og at selskabet i øvrigt havde oplyst klageren om, at sagen kunne indbringes for Ankenævnet for Forsikring.

Klageren bestrider, at hun ikke rettede henvendelse til selskabet, før hun tog kontakt til advokaten. Således anfører klageren i e-mail af 2/6 2007 til sin advokat bl.a.:

> "I brev af 11. september 2006 fra LP modtog jeg en afgørelse, hvori de skrev, at de ikke fandt mig berettiget til udbetaling af invalidepension. Brevet sluttede af med: 'Du er velkommen til at ringe til os … B.B…' hvilket jeg gjorde, da jeg fandt det underligt, at deres afgørelse undlod at inddrage de tilsendte oplysninger fra Arbejdsskadestyrelsen, og at de i det hele taget kun havde taget nogle af de tilsendte papirer med i deres vurdering.

Jeg ringede og talte med B.B. Det er svært at bevise, at man har taget kontakt telefonisk, men det gjorde jeg altså på baggrund af brevets opfordring. B.B. fastholdt afgørelsen og henviste mig til at klage til ankenævnet, samtidig med at hun påpegede, at det ville påføre mig store udgifter, hvis jeg indsendte en anke, og at jeg ikke ville få noget ud af det. Dét var grunden til at jeg kontaktede dig!
Jeg mente fortsat, at jeg havde ret, men følte mig også 'truet' til at opgive at forfølge sagen. Jeg følte mig totalt afvist og blev usikker på, om jeg selv magtede at få forklaret videre til ankestyrelsen og kontaktede derfor dig. Jeg spurgte yderligere til, om det ville hjælpe, hvis jeg rettede skriftlig henvendelse til LP for at bede dem revurdere sagen (med arbejdsskadestyrelsens papirer medtaget) og fik besked på, at det ikke ville ændre noget."

Heroverfor anfører selskabet i skrivelse af 19/6 2007 til nævnet bl.a.:

"Vi fastholder, at det er vores vurdering, at udgifterne til advokaten ikke har været rimelige og nødvendige, da klager ikke havde benyttet muligheden for selv at indbringe sagen for ankenævnet, forinden hun kontaktede advokaten. Det er netop ideen med ankenævnet, at det er en instans, hvor selskabet og ankenævnet sørger for at oplyse sagen, så det ikke er nødvendigt for forsikringstagere at antage en advokat.

Når sager indbringes for ankenævnet, overgår de til behandling hos vores jurister, som i denne sag har anlagt en anden vurdering end pensionsmedarbejderne, som normalt behandler invalidesagerne. I den konkrete sag har vi først lagt afgørende vægt på Arbejdsskadestyrelsens kendelse, da sagen blev indbragt for ankenævnet, og sagen dermed blev underlagt en juridisk vurdering. Vores jurister ville have vurderet selve ankesagen på samme måde, uanset hvem der havde indbragt klagen, da kendelsen allerede indgik i sagen.
Som nævnt har vi givet klagevejledning skriftligt. Så klager er blevet oplyst om de normale muligheder, hun havde for en revurdering af sagen.

Klager henviser nu til, at hun i en telefonsamtale umiddelbart efter vores afgørelse af 11. september 2006 på ny blev henvist til at klage til ankenævnet. Samtidig refererer hun, at vi skulle have påpeget, at det ville påføre klager store udgifter at klage til ankernævnet, og at hun ikke ville få noget ud af at klage til ankenævnet.

Som nævnt ovenfor fremgår det ikke af vores sag, at der skulle have været ført en telefonsamtale med klager efter afgørelsen den 11. september, selv om det - som nævnt ovenfor - er vores praksis at notere telefonsamtaler på sagen. Hertil kommer, at vi ifølge praksis ikke rådgiver nærmere om, hvad vi vurderer sagens udfald vil blive eller hvilke omkostninger der - udover selve klagegebyret - kan være forbundet med klagen.

Vi mener derfor, at klager ikke har løftet bevisbyrden for, at hun skulle have fået oplysninger, der talte imod at bruge de sædvanlige kanaler for en revurdering/anke af sagen.
Dermed fastholder vi også, at advokatudgifterne ikke har været nødvendige, og at vi derfor ikke skal godtgøre klager disse udgifter."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet ikke godtgjort, at selskabets sagsbehandling har nødvendiggjort advokatbistand. Nævnet finder derfor ikke grundlag for at pålægge selskabet at dække klagerens udgifter hertil.
Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen